

3. Az eljárási autonómia elvére figyelemmel: figyelembe kell-e venni a nemzeti bíróságnak a számára egy felsőbb fokú bíróság által a határozatának hatályon kívül helyezése és az ügy újabb tárgyalásra való visszautalása keretében adott utasításokat, ha alaposan feltehető, hogy ezen utasítások ellentétesek a közösségi joggal?
4. Ha az adott ellátás az egészségbiztosítási rendszerben biztosított személy lakóhelye szerinti tagállamban nem biztosítható, elegendő-e ahhoz, hogy e tagállamnak az 1408/71/EGK rendelet 22. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján engedélyt kelljen adnia az ellátás egy másik tagállamban történő igénybevételére, hogy az adott ellátás fajtája szerepel az elsőként említett tagállam jogszabályaiban meghatározott ellátások között, még ha e jogszabályok az ellátás konkrét módját kifejezetten nem is nevezik meg?
5. Ellentétes-e az EK 49. cikkel és az 1408/71/EGK rendelet 22. cikkével egy olyan nemzeti rendelkezés, mint az egészségbiztosításról szóló törvény 36. cikkének (1) bekezdése, amely szerint a kötelező biztosítás keretében biztosítottak csak akkor jogosultak a külföldi orvosi segítség költségeinek részleges vagy teljes megtérítésére, ha arra előzetes engedélyt kaptak?
6. Köteleznie kell-e a bíróságnak azon állam illetékes intézményét a külföldi ellátás igénybevételére jogosító okmány (E 112 formanyomtatvány) kiadására, amelyben az érintett személy egészségbiztosítással rendelkezik, ha egy ilyen okmány kiadásának megtagadását jogellenesnek tekinti, amennyiben az okmány kiadása iránti kérelmet a külföldi ellátás nyújtását megelőzően nyújtották be, és az ellátást a bírósági határozat meghozatalának időpontjában már befeljezték?
7. Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén, és ha a bíróság a külföldi ellátásra vonatkozó engedély megadásának megtagadását jogellenesnek tekinti, miként kell az egészségbiztosítással rendelkező személy ellátása kapcsán felmerült költségeket megtéríteni:
- közvetlenül azon állam által, amelyben egészségbiztosítással rendelkezik, vagy azon állam által, amelyben az ellátást biztosították, a külföldi ellátásra vonatkozó engedély bemutatását követően?;
 - milyen összegig, ha a lakóhely szerinti tagállam jogszabályaiban meghatározott összeg eltér az azon tagállam jogszabályaiban meghatározott ellátások összegétől, amelyben az ellátást biztosítják; az EK 49. cikkre figyelemmel, amely tiltja a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozásokat?

(¹) Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.)

2009. május 15-én benyújtott kereset — Luxemburgi Nagyhercegség kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-176/09. sz. ügy)

(2009/C 180/50)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Luxemburgi Nagyhercegség (képviselők: C. Schiltz meghatalmazott és P. Kinsch ügyvéd)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Bíróság elsődlegesen semmisítse meg a repülőtéri díjakról szóló, 2009. március 11-i 2009/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő következő kitélet: „valamint minden tagállamban a legnagyobb utasforgalmat bonyolító repülőtérre”;

— másodlagosan teljes egészében semmisítse meg az irányelvet;

— az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Luxemburgi Nagyhercegség keresetének alátámasztására két jogalapra hivatkozik.

A felperes az első jogalapjában a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére hivatkozik, amennyiben — amiatt, hogy a 2009/12/EK irányelv hatálya kiterjed „a minden tagállamban a legnagyobb utasforgalmat bonyolító” repülőtérre —, az olyan repülőtérnek, mint Luxembourg-Findel, olyan igazgatási és pénzügyi kötelezettségeket kell teljesítenie, amelyek alól a hasonló helyzetben lévő más repülőterek mentesülnek, anélkül hogy az ilyen eltérő bánásmód objektíve igazolt lenne. A felperes e tekintetben különösen hivatkozik a hahni és charleroi-i repülőtér helyzetére, amelyek ugyanazt a vonzáskörzetet szolgálják ki, mint a findeli repülőtér, és mindegyik ez utóbbinál nagyobb utasforgalmat bonyolít le, mégsem ugyanazon kötelezettségeknek vannak alávetve. Az, hogy e három repülőtér között határ húzódik, semmiképpen nem igazolja eltérő bánásmód alkalmazását velük szemben.

A felperes a második jogalapjában előadja egyébiránt, hogy a szóban forgó rendelkezés nem tartja tiszteletben a szubszidiaritás és az arányosság elvét. Egyrészt ugyanis nem szükséges

európai szintű beavatkozás az olyan helyzet szabályozásához, amelyet tökéletesen lehetne nemzeti szinten szabályozni mindaddig, amíg az 5 milliós utasszám küszöbét el nem érik. Másrészt pedig az irányelv alkalmazása nem igazolható kiegészítő eljárásokat és költségeket eredményezne az olyan repülőtér számára, mint Luxembourg-Findel, amelynek egyetlen sajátossága, hogy valamely tagállamban a legnagyobb utasforgalmat lebonyolító repülőtér, anélkül hogy ez a tényező valódi jelentőséggel bírna az irányelv céljai szempontjából.

(¹) HL L 70., 11. o.

A Conseil d'État (Belgium) által 2009. május 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Jean-Marie Solvay de la Hulpe és Alix Walsh kontra Région wallonne

(C-177/09. sz. ügy)

(2009/C 180/51)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperesek: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Jean-Marie Solvay de la Hulpe és Alix Walsh

Alperes: Région wallonne

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK irányelv (¹) 1. cikkének (5) bekezdését lehet-e akként értelmezni, hogy az kizár a hatálya alól egy olyan jogszabályt, amely — mint a Vallon Régió 2008. július 17-i, az egyes olyan engedélyekről szóló rendelete, amelyek tekintetében közérdeken alapuló kényszerítő okok állnak fenn — annak megállapítására szorítkozik, hogy a benne felsorolt cselekményekre és munkálatokra vonatkozó városfejlesztési engedélyk, környezeti engedélyk és egyedi engedélyk kiadása kapcsán „közérdeken alapuló kényszerítő okok fennállása került megállapításra”, és „megerősíti” azokat az engedélyeket, amelyek kapcsán kimondta, hogy „közérdeken alapuló kényszerítő okok fennállása került megállapításra”?

2) a) A 97/11/EK tanácsi irányelvvvel (²), valamint a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel (³)

módosított 85/337/EGK irányelv 1., 5., 6., 7., 8. és 10a. cikkével ellentétes-e az olyan jogi szabályozás, amelynek értelmében a hatásvizsgálat alá tartozó valamely projekt megvalósításához való jogot olyan jogalkotási aktus keletkezteti, amellyel szemben nincs helye bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan szerv előtti jogorvoslatnak, amely mind anyagi jogi, mind eljárásjogi tekintetben lehetővé teszi azon határozat jogszerűségének kifogásolását, amely jogot keletkeztet e projekt megvalósítására?

- b) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én megkötött és az Európai Közösségek által a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (⁴) jóváhagyott Aarhusi Egyezmény 9. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy az a tagállamok számára előírja annak biztosítását, hogy a hatásvizsgálat alá tartozó projektek engedélyezésének mind az anyagi jogi szabályaihoz, mind pedig az eljárási szabályaihoz kapcsolódó bármely anyagi jogi vagy eljárásjogi kérdés vonatkozásában bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan szerv előtt kifogásolni lehessen azon határozatok, intézkedések vagy mulasztások jogszerűségét, amelyek a 6. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak?
- c) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én megkötött és az Európai Közösségek által a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal jóváhagyott Aarhusi Egyezményre tekintettel a 2003/35/EK irányelvvvel módosított 85/337/EGK irányelv 10a. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy az a tagállamok számára előírja olyan jogorvoslati lehetőség biztosítását, hogy a hatásvizsgálat alá tartozó projektek engedélyezésének mind az anyagi jogi szabályaihoz, mind pedig az eljárási szabályaihoz kapcsolódó bármely anyagi jogi vagy eljárásjogi kérdés vonatkozásában, bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan szerv előtt kifogásolni lehessen a határozatok, intézkedések vagy mulasztások jogszerűségét?

(¹) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.).

(²) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK irányelv módosításáról szóló, 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelv (HL L 73., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 151. o.).

(³) A környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. május 26-i európai parlamenti és tanácsi irányelv — A Bizottság nyilatkozata (HL L 156., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 466. o.).

(⁴) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL L 124., 1. o.).